

още погълъмо богатство, той ся сплете изведнѣжъ въ многы и голѣмы тръговскы предпріятія. На това нѣчто бяхъ потрѣбни четворица писци, той обаче отъ сребролюбіе искаше да върши всичко самъ. И понеже не можяше да уработи повече отъ колкото може единъ чловѣкъ, затова много работы му остояхъ назадъ, или ся вършихъ безъ рядъ, и той ся разоряваше. На слугы-ты си даваше толкова малко заплатъ, и толкова малко хранъ, чтото ти ся лишвахъ отъ това, что имъ бѣ нужно, и за това хваняхъ да го крадѣтъ. И на самы-ты си добитци (зачтото ся занимаваше и съ оранье, ако и да не е съгласно то съ тръговіж-тж) не даваше необходимж-тж за нихъ хранъ, а принуждаваше ги да работятъ повече отъ колкото е потрѣбно; отъ това тыя хваняхъ да мрѣтъ, или да приходятъ въ слабость, а чрезъ това неспособны и за работж. Тогава той отъ скръбъ хванъ да си скубе главж-тж, и безъ причинж да бие слугы-ты и слугыни-ты си, а за това да плаща глобж на правителство-то. Въ града кжща-та и на поле-то кжщи-ты му ся поврѣдихъ. Съ малкъ расходъ можяше да ги поправи, но той жяляше и него; затова найпослѣ похрѣбняхъ или и совсѣмъ ся съборихъ. Кога дойдехъ сиромаси да поискать отъ него милостыниж, той ги испжждаше. Кога потрѣбваше на сосѣда му нѣкое съчиво, той не му даваше, да ся не поквари, ако бы было и много нужно сосѣду. Затова нѣмаше чело-